

VIATA DE LICEU

se traieste o singura data!

Mitul peșterii Cunoaștere și adevăr -Eseu-

Mitul este o povestire dincolo de lumea profană, care pune în legătură cele trei axe temporale: ceea ce s-a întâmplat, ceea ce se întâmplă și ceea ce se va întâmpla (trecut, prezent, viitor), conferindu-i astfel un caracter durabil. Mitul peșterii este o lucrare ce a persistat în timp, fiind universal-valabilă pentru fiecare perioadă a omenirii. Platon rămâne în istorie, filosofie, istoria filosofiei prin ideile promovate, încercând să dea un sens existenței, cunoașterii, adevărului numai pentru cei capabili să îl înțeleagă și să pătrundă în lumea sa abisală.

Omul a fost avid de cunoaștere dintotdeauna, iar Platon reușește să scoată în evidență această trăsătură a oamenilor; în momentul în care unul din oamenii din cavernă se dezleagă, întorcând capul spre lumină și orbind, începe o lungă călătorie spre un adevăr incert și necunoscut, singurul mod de a accede la acesta fiind pașii treptați ai cunoașterii (ieșirea din obscuritate, orbirea la contactul cu lumina, ieșirea din peșteră la lumina nopții, cunoașterea soarelui – Binelui – și a luminii sale, întoarcerea și orbirea în peșteră, împărtășirea experienței dobândite, marginalizarea și/sau uciderea celui care a fost mai curajos dintre toți ceilalți). Astfel, prin experiență nu ar fi posibilă cunoașterea, căci, raportându-ne la mit, singura experiență de care s-ar putea folosi oamenii ar fi cea a umbrelor. Și ce ajutor poate oferi o realitate falsă? Cu alte cuvinte, Platon spune că toți trăim într-o lume mediocră, într-o lume din care nu avem scăpare prin experiență ci prin rațiune. Numai dorindu-ne, lucrând cu idei noi, abstracte, cântărind ceea ce este bine sau rău pentru noi prin acțiunile pe care le întreprindem, aspirând la anumite idealuri ne putem ridica spiritul la starea lui pură, de neatins, pregătindu-l pentru adevărata cunoaștere.

Ceea ce trăim noi, asemenea umbrelor, este numai o părere, iar tot ceea ce rezultă din intelect, ideile cu ajutorul cărora lucrăm sunt idei veritabile, sunt cunoașterea adevărată și dorința de a ieși din mediocritatea și ignoranța contemporană. Cunoașterea este de fapt cea care eliberează omul de tot ceea ce este comun, banal.

Adevărul este una dintre acele valori eterne pe care oamenii le-au căutat de-a lungul timpului, pe parcursul întregii lor vieți. Asemenea omului din peșteră, trebuie să se parcurgă un traseu inițiativ, în care fiecare etapă trebuie familiarizată, trebuie creat un anumit câmp de cunoștințe. La un moment dat, chiar dacă adevărul nu este atins, ființa umană tinde să împărtășească ceea ce a descoperit, prin acest gest împlinindu-și existența. Există riscul, în general, ca cei cărora li se pune în față posibilitatea cunoașterii, să fie încercați de un sentiment de scepticism și să îl îndepărteze pe cel care a încercat să îi ajute scoțându-i din întuneric, asemenea omului din peșteră, care a fost catalogat drept nebun și poate chiar ucis de cei care i-au fost alături în realitate mărginită de la început.

Adevărul și cunoașterea sunt absolute și universale; noi suntem cei care alegem dacă facem sau nu acești pași succesivi și dacă da, pentru ce. Omul nu reușește să recunoască adevărul, mai ales în zilele noastre, când tendința oamenilor este de fi egoiști, lacomi și egocentriști.

VIATA DE LICEU

se trăiește o singură dată!